

เครื่องมือวัดระดับการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

INSTRUMENTS FOR MEASURING THE
READING LEVEL OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS

สุนันtha มั่นเศรษฐวิทย์
Sunantha Munsetavit

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Faculty of Education, Kasetsart University

สมใจ บุญอุรพีภิญโญ วรรณมา สุติวิจิตร
Somchai Boonurapeepinyo Wanna Sutivijit

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
The Kasetsart University Laboratory School, Kasetsart University

(ได้รับเมื่อ มิถุนายน 2543)

บทคัดย่อ

การสร้างเครื่องมือวัดระดับการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ที่มีมาตรฐาน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 1,673 คน จากโรงเรียนในเขตเมืองหลวง เขตเมือง เขตชนบทและเขตชายแดน ที่มีความคละกันทางด้านผลสัมฤทธิ์ เพศ ศาสนาและเชื้อชาติ เครื่องมือวิจัย คือ แบบทดสอบคู่ขนาน ประกอบด้วยแบบทดสอบการอ่านคำ การอ่านข้อความ การเข้าใจความหมายของคำ การสะกดคำ และการอ่านจับใจความ โดยแบบทดสอบที่ได้นำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 1,274 คน เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้วยการนำคะแนนมาหาค่าความยากง่าย ดัชนีอำนาจจำแนก

ค่าความเที่ยง คະแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วปรับปรุงเครื่องมือให้เหมาะสมสำหรับการใช้วัดระดับการอ่านของนักเรียนเพื่อให้เป็นแบบทดสอบมาตรฐานขั้นสุดท้าย ก่อนนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,673 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบทดสอบคู่มานานมีค่าความเที่ยงสูงสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีคุณภาพสูงทั้ง 3 ระดับ

ABSTRACT

This research were to construct standard readability instruments for measuring the reading level of the first, second, and third grade students. The samples were composed of 1,673 first, second, and third grade students of 1998 academic year. They were selected from primary schools in the Bangkok Metropolitan area, cities, countrysides and border areas. The students were heterogeneous in terms of reading achievement, sex, religion and minority groups. The research instruments were parallel tests which consisted of subtests in reading words, reading paragraphs, understanding meaning of words, spelling words and reading comprehension. All the subtests were administered to other 1,274 first, second and third grade students for a pretest in order to analyze the efficiency of the tests, level of difficulty, discrimination index, reliability, mean scores and standard deviations. Then, the instruments were revised and adjusted for measuring readability of the samples. The results showed high standard of parallel tests. They had gained high reliabilities and high qualities for measuring readability of students in primary grade levels.

บทนำ

ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางภาษา วุฒิภาวะทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา เพศ และอายุ องค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อผู้อ่านที่เป็นเด็กซึ่งเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนต้น นักการศึกษาได้พยายามจัดระดับความสามารถทางการอ่าน คำว่า “ระดับความสามารถทางการอ่าน”

หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถอ่านสารที่มีความยากง่ายตรงตามระดับชั้นเรียน โดยตอบคำถามจากการอ่านได้อย่างน้อยร้อยละ 60 ขึ้นไป เช่น Fry ได้ศึกษาและแบ่งระดับความสามารถทางการอ่านตามระดับชั้นเรียนตั้งแต่ประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา โดยใช้หลักการวิเคราะห์ความยาวของประโยค และจำนวนพยางค์ของคำของสารที่ใช้เป็นหนังสือแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ ดังนั้น ผู้ที่สามารถอ่านสารที่มีความยากง่ายตรงตามระดับชั้นของสารก็ถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการอ่านตรงตามระดับชั้นนั้น

Harris & Hodges ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดระดับความสามารถทางการอ่าน ซึ่งมี 2 แบบ คือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียง (Oral reading test) เป็นเครื่องมือประเมินความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำ การแบ่งวรรคตอน และความเข้าใจเนื้อเรื่องของสารที่อ่าน ความยากง่ายของเครื่องมือจะเท่ากับระดับชั้นของผู้อ่าน มีเกณฑ์การให้คะแนนในการอ่านออกเสียง และแบบทดสอบประเมินความเข้าใจในเนื้อเรื่อง ผู้อ่านจะต้องทำคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จึงจะถือว่ามีความสามารถตรงตามระดับชั้น อีกแบบหนึ่งเป็นแบบทดสอบวัดการอ่านในใจ (Silent reading tests) เป็นเครื่องมือประเมินการอ่านในใจ ได้แก่ การเข้าใจความหมายของคำ การจับใจความและอัตราเร็วในการอ่าน เนื้อหาและข้อทดสอบจะมีความยากง่ายเท่ากับระดับชั้นเรียน ผู้ที่ทำแบบทดสอบได้คะแนนแต่ละชุดร้อยละ 60 ขึ้นไปก็มีความสามารถในการอ่านตรงกับระดับชั้นที่เครื่องมือได้กำหนดไว้

ปัจจุบันครูสอนอ่านภาษาไทยมักจะพบปัญหานักเรียนในชั้นเรียนมีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกันและไม่ทราบว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านอยู่ระดับใดบ้าง โดยทั่วไปครูสอนอ่านมักจะใช้การคาดคะเน โดยพิจารณาจากผลการเรียนวิชาต่าง ๆ ควบคู่กับวิชาภาษาไทย ในการประเมินความสามารถทางการอ่านของนักเรียนเนื่องจากไม่มีเครื่องมือวัดระดับการอ่านและไม่มีนักการศึกษาหรือผู้สนใจสร้างเครื่องมือประเภทนี้ ด้วยเหตุนี้ เครื่องมือวัดระดับความสามารถทางการอ่านจึงมีความจำเป็นสำหรับวงการศึกษานในปัจจุบัน เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ มีความเที่ยง (Reliability) และมีความตรง (Validity) จะช่วยให้ผลที่ได้จากการวัดมีความเชื่อถือ โดยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน การสร้างสื่อการอ่านและการสร้างเครื่องมือวัดผลให้ตรงกับระดับความสามารถทางการอ่านที่แท้จริงของผู้อ่าน อันเป็นผลให้การพัฒนาคุณภาพทางการอ่านของนักเรียนเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะสร้างเครื่องมือวัดระดับการอ่านคู่ขนานเพื่อใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ทั่วประเทศ ที่มีมาตรฐานด้วยการอ่านคำ การอ่านข้อความ การเข้าใจความหมายของคำ การสะกดคำ และการอ่านจับใจความ เพื่อให้ครูสอนอ่านภาษาไทยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวัดระดับการอ่านของนักเรียนต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ปีการศึกษา 2541 ที่สุ่มโดยการจับสลาก โรงเรียนในเขตเมืองหลวง เขตเมือง เขตชนบท และเขตชายแดน ได้นักเรียน จำนวน 1,673 คน ที่มีความคลงกันทางด้านผลสัมฤทธิ์การอ่าน เพศ ศาสนา และเชื้อชาติ แยกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 562 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 542 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 569 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือวัดระดับการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 เป็นแบบทดสอบคู่ขนานชุด ก. และชุด ข. ประกอบด้วย แบบทดสอบย่อยชุดละ 5 ฉบับ ฉบับละ 24 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ในขอบเขต 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในขอบเขต 0.20-1.00 และมีค่าความเที่ยง 0.80 ขึ้นไป โดยทั้งชุด ก. และชุด ข. ประกอบด้วย การอ่านคำ การอ่านข้อความ การเข้าใจความหมายของคำ การสะกดคำ และการอ่านจับใจความ

2. คู่มือการใช้เครื่องมือ เป็นคำอธิบายที่แนะนำวิธีการบริหารเครื่องมือ ชุด ก. และชุด ข. ลักษณะของเครื่องมือและวิธีนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปเทียบกับเกณฑ์

การสร้างเครื่องมือวัดระดับการอ่าน

1. สํารวจคำที่ปรากฏอยู่ในหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 รวมทั้งหนังสืออ่านประกอบสำหรับวิชาภาษาไทยทั้งสามระดับชั้น จากนั้นหาความถี่ของคำที่ปรากฏการใช้จากหนังสือดังกล่าว แล้วเลือกคำที่มีความถี่อยู่ในขอบเขตร้อยละ 40-60 ซึ่งเป็นคำที่มีความยากง่ายอยู่ในระดับปานกลาง

2. สร้างเครื่องมือวัดระดับการอ่านคู่ขนานโดยใช้คำที่มีความยากง่ายอยู่ในขอบเขตตามที่วิเคราะห์ไว้ในข้อ 1 ซึ่งประกอบด้วยชุดต่าง ๆ ดังนี้ การอ่านคำ การอ่านข้อความ การเข้าใจความหมายของคำ การสะกดคำ และการอ่านจับใจความ ชุดละ 30 ข้อ

3. นำเครื่องมือวัดระดับการอ่านคู่ขนานของแต่ละระดับชั้นไปหาประสิทธิภาพ โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 450, 403 และ 421 คน รวม 1,274 คน พร้อมกับคู่มือการใช้เครื่องมือ ตามลำดับ แล้วนำคะแนนมาหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก

ค่าความเที่ยง ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรับปรุงให้เหมาะสม แล้วนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้วัดระดับการอ่านต่อไป

การดำเนินการ

1. แนะนำกลุ่มตัวอย่างให้รู้จักเครื่องมือ วัดผลกระทบของการใช้เครื่องมือและแนะนำเกี่ยวกับการทำเครื่องมือ
2. ให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตามคำสั่งของเครื่องมือแต่ละฉบับโดยใช้เวลาในการทำเครื่องมือฉบับละ 12-16 นาที
3. รวบรวมกระดาษคำตอบและเครื่องมือเมื่อสิ้นสุดเวลาตามที่กำหนดให้ทำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ และขอบเขตของค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบทดสอบชุด ก. ฉบับที่ 1-5 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 อยู่ในขอบเขต 13.97-21.57 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ที่ใช้แบบทดสอบชุด ก.

Grade	n	Test 1		Test 2		Test 3		Test 4		Test 5	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	562	19.12	5.04	16.21	6.16	14.67	6.09	15.23	8.61	14.55	5.87
2	542	21.57	3.82	17.45	6.28	13.97	6.06	14.55	6.74	14.50	5.35
3	569	18.66	4.84	18.24	5.92	15.72	4.49	14.56	8.12	15.40	4.43

2. ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบทดสอบชุด ข. ฉบับที่ 1-5 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 อยู่ในขอบเขต 14.24-21.50 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2. ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ที่ใช้แบบทดสอบชุด ข.

Grade	n	Test 1		Test 2		Test 3		Test 4		Test 5	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	279	20.16	5.35	16.32	7.13	15.14	5.45	16.51	7.35	14.62	5.40
2	268	21.50	2.48	17.33	4.77	14.24	5.17	14.27	5.11	14.51	4.21
3	291	19.34	2.77	18.20	3.44	16.48	4.09	14.43	5.99	15.08	4.47

3. ขอบเขตค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 คะแนนแบบทดสอบชุด ก. (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3. ขอบเขตค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มประชากรที่ใช้แบบทดสอบชุด ก. ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

Grade	Test 1	Test 2	Test 3	Test 4	Test 5
1	18.53-19.71	15.48-16.94	13.96-15.38	14.23-16.23	13.86-15.14
2	21.12-22.02	16.71-18.19	13.24-14.70	13.75-15.35	13.87-15.13
3	18.09-19.23	17.53-18.95	14.96-16.48	13.60-15.52	14.87-15.93

4. ขอบเขตค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 คะแนนแบบทดสอบ ชุด ข. (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4. ขอบเขตค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มประชากรที่ใช้แบบทดสอบ ชุด ข. ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

Grade	Test 1	Test 2	Test 3	Test 4	Test 5
1	19.53-20.79	15.48-17.16	14.49-15.79	15.65-17.37	13.99-15.25
2	21.21-21.79	16.76-17.90	13.61-14.87	13.66-14.88	14.00-15.02
3	19.03-19.65	17.81-18.59	16.01-16.95	13.72-15.14	14.57-15.59

วิจารณ์

ลักษณะของเครื่องมือ

ฉบับที่ 1 การอ่านคำ เป็นแบบทดสอบที่วัดความจำและความเข้าใจเกี่ยวกับคำที่นักเรียนได้มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 สมองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาจะรวบรวมคำที่เป็นรูปธรรมและคำอื่น ๆ ที่เข้าใจความหมายเก็บไว้ ทั้งนี้ นักจิตวิทยาเห็นว่าความจำและความเข้าใจเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการอ่านสาร ดังนั้น แบบทดสอบฉบับที่ 1 จึงมุ่งวัดโดยให้ผู้อ่านได้เลือกคำที่มีความหมายตรงกับภาพ แบบทดสอบฉบับนี้มีข้อสอบ 24 ข้อ คะแนนเต็ม 24 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทำได้ในชุด ก. และชุด ข. มีค่าใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนชุด ก. และชุด ข. เท่ากับ 19.12 และ 20.16 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 21.57 และ 21.50 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 18.66 และ 19.34 ตามลำดับ ผู้ที่จะนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปใช้สามารถเลือกชุด ก. หรือชุด ข. ก็ได้ ส่วนคะแนนจากการทดสอบให้นำมาเปรียบเทียบกับขอบเขตค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เป็นเกณฑ์ของแต่ละฉบับซึ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านคำฉบับนี้จะสูงกว่าฉบับอื่น ๆ เพราะแบบทดสอบฉบับนี้เป็นฉบับที่ให้นักเรียนเลือกคำที่มีความหมายตรงกับภาพ คำที่นำมาสร้างเป็นภาพเป็นคำที่ผ่านการวิเคราะห์ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ในแต่ละระดับชั้นรู้จักและมีประสบการณ์มาก่อนจึงเลือกได้ตรงความหมาย

ฉบับที่ 2 การอ่านข้อความ เป็นแบบทดสอบที่วัดความเข้าใจและการนำไปใช้ โดยนักเรียนต้องอ่านข้อความให้เข้าใจก่อนจึงจะสามารถเลือกคำที่มีความหมายสอดคล้องกับข้อความ จุดมุ่งหมายของการวัดพฤติกรรมกรรมการอ่านจึงสูงกว่าแบบทดสอบฉบับที่ 1 ที่เป็นการอ่านคำ แบบทดสอบฉบับนี้มีคะแนนเต็ม 24 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนชุด ก. และชุด ข. ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 16.21 และ 16.32 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 17.45 และ 17.33 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 18.24 และ 18.20 ตามลำดับ จะพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าต่ำสุด และมีค่าสูงขึ้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และสูงสุดในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของการพัฒนาการทางสมองในส่วนของภาษากับความคิดที่จะพัฒนาไปตามลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้นความจำ ความเข้าใจ และการรู้จักนำไปใช้พัฒนาควบคู่ไปด้วย ผู้ที่จะนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปใช้สามารถเลือกชุด ก. หรือชุด ข. ก็ได้ และเมื่อใช้ชุดใดควรนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบชุดนั้นไปเปรียบเทียบกับขอบเขตค่าเฉลี่ยของคะแนนซึ่งเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบต่อไป

ฉบับที่ 3 การเข้าใจความหมายของคำ เป็นแบบทดสอบที่วัดความเข้าใจและการนำไปใช้ นักเรียนต้องเลือกคำที่มีความหมายตรงกับกลุ่มคำในข้อความที่กำหนดไว้ แบบทดสอบฉบับนี้将有ความซับซ้อนมากกว่าฉบับที่ 2 นักเรียนต้องทำความเข้าใจข้อความที่อ่าน จากนั้นจึงพิจารณาว่ากลุ่มคำที่ปรากฏในข้อความมีความหมายตรงกันหรือใกล้เคียงกับคำใดตามที่กำหนดไว้ วัดประสงคของการวัดยังคงเป็นพฤติกรรมกรรมการอ่านขั้นพื้นฐาน คือต้องการให้นักเรียนสามารถเข้าใจองค์ประกอบย่อยของข้อความซึ่งประกอบด้วยประโยคตั้งแต่สองประโยคขึ้นไป แต่แต่ละประโยคยังประกอบด้วยคำที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน จึงจะเข้าใจความหมายของข้อความได้ถูกต้อง แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 24 ข้อทั้งสามระดับชั้น คะแนนเต็ม 24 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนชุด ก. และชุด ข. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 14.67 และ 15.14 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 13.97 และ 14.24 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 15.72 และ 16.48 ตามลำดับ ถ้าพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนดังกล่าวเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนในฉบับที่ 1 และ 2 จะพบว่ามามีค่าต่ำกว่า 2 ฉบับแรก ทั้งนี้เพราะความซับซ้อนของสารรวมทั้งปัญหาที่ผู้อ่านต้องการคำตอบในขอบเขตและเวลาอันจำกัด ส่งผลให้คำตอบนั้นคลาดเคลื่อนไป คำตอบที่ถูกต้องจึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างได้แก่ ประสพการณ์ทางภาษา อัตราเร็วของการอ่าน พื้นความรู้เดิมที่เคยเรียนวิชาต่าง ๆ รวมทั้งความรู้ที่เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา สิ่งเหล่านี้เมื่อรวมกันจะมีผลต่อการอ่านจับใจความของนักเรียน จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ 3 ต่ำกว่าฉบับที่ 1 และ 2 ผู้ที่จะนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปใช้สามารถเลือกชุด ก. หรือชุด ข. ก็ได้ เมื่อใช้ชุดใดควรนำคะแนนที่ได้จาก

การทดสอบไปเปรียบเทียบกับขอบเขตค่าเฉลี่ยของคะแนนชุดดังกล่าวเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินต่อไป

ฉบับที่ 4 การสะกดคำ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟังกับทักษะการเขียน นักเรียนฟังแล้วสามารถเขียนเป็นคำให้มีความหมายสอดคล้องกับประโยคหรือข้อความที่ฟัง ครูต้องพิจารณาความถูกต้องในการวางรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ ตลอดจนความถูกต้องของการเขียนรูปร่างของตัวอักษร แบบทดสอบชุดนี้มี 24 ข้อ คะแนนเต็ม 24 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนชุด ก. และชุด ข. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 15.23 และ 16.51 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 14.55 และ 14.27 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 14.56 และ 14.43 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของคะแนนชุดนี้จะใกล้เคียงกับฉบับที่ 3 ผู้ที่จะนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปใช้อาจเลือกชุด ก. หรือชุด ข. ก็ได้ เมื่อใช้ชุดใดให้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับขอบเขตค่าเฉลี่ยของคะแนนชุดดังกล่าวเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินต่อไป

ฉบับที่ 5 การอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า แบบทดสอบฉบับนี้มีความซับซ้อนมากที่สุด กล่าวคือได้รวมพฤติกรรมและทักษะการอ่านในแบบทดสอบฉบับที่ 1-4 ไว้ทั้งหมด ลักษณะของแบบทดสอบประกอบด้วยเนื้อเรื่อง จำนวน 4 เรื่อง แต่ละเรื่องบรรจุคำที่นักเรียนเคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีทั้งหมด 24 ข้อ คะแนนเต็ม 24 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนชุด ก. และชุด ข. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 14.55 และ 14.62 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 14.50 และ 14.51 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 15.40 และ 15.08 ตามลำดับ นักเรียนที่จะทำแบบทดสอบชุดนี้ได้ดีต้องมีองค์ประกอบหลายอย่าง คือ ประสบการณ์ในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมรอบตัวก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษาสูงขึ้น ผู้ที่จะนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปใช้อาจเลือกชุด ก. หรือชุด ข. ก็ได้ เมื่อใช้ชุดใดให้นำคะแนนที่ได้เปรียบเทียบกับขอบเขตค่าเฉลี่ยของคะแนนชุดนั้น เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินต่อไป

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือวัดระดับการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ทั้งชุด ก. และชุด ข. มีความเชื่อมั่นสูง มีค่าอยู่ในขอบเขต 0.83-0.98 เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะคำที่นำมาสร้างเครื่องมือได้ผ่านกระบวนการในการวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่ายด้วยการหาความถี่ของคำที่อยู่ในหนังสือแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 นำมาหาคำร้อยละแล้วสุ่มคำที่มีความถี่อยู่ช่วงร้อยละ 40-60 มาสร้างเป็นเครื่องมือ และได้นำไปหาประสิทธิภาพ

กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง คือ มีผลสัมฤทธิ์การอ่านคละกัน เรียนในโรงเรียนเขต เมืองหลวง เขตเมือง เขตชนบท และเขตชายแดน จำนวน 1,274 คน แล้วจึงนำมาปรับปรุง ข้อบกพร่องก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความยากง่ายอยู่ในขอบเขต 0.20–0.80 และค่า อำนาจจำแนกอยู่ในขอบเขต 0.20–1.00 จึงนับได้ว่าเป็นเครื่องมือวัดระดับการอ่านที่มีมาตรฐาน สามารถนำไปใช้วัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ขอบเขตค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร

ขอบเขตค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น .95 ปรากฏผลดังนี้

ฉบับที่ 1 การอ่านคำ ชุด ก. และชุด ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในขอบเขต 18.53–19.71 และ 19.53–20.79 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในขอบเขต 21.12–22.02 และ 21.21–21.79 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในขอบเขต 18.09–19.23 และ 19.03–19.65 จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน ตามลำดับ ถ้านักเรียนทำคะแนนได้ดีกว่าขอบเขตดังกล่าว ครูควรพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำสูงขึ้นด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการฟังและการพูดเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางด้านภาษาของนักเรียน

ฉบับที่ 2 การอ่านข้อความ ชุด ก. และชุด ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในขอบเขต 15.48–16.94 และ 15.48–17.16 ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในขอบเขต 16.71–18.19 และ 16.76–17.90 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในขอบเขต 17.53–18.95 และ 17.81–18.59 ตามลำดับ ถ้านักเรียนทำคะแนนได้ดีกว่าขอบเขตดังกล่าว แสดงว่า ความสามารถในการอ่านข้อความยังไม่ถึงเกณฑ์ตามระดับชั้น ต้องได้รับการพัฒนาให้สูงขึ้นด้วยการฝึกฝนอ่านข้อความจากหนังสือแบบเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอทุกวัน

ฉบับที่ 3 การเข้าใจความหมายของคำ ชุด ก. และชุด ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในขอบเขต 13.96–15.38 และ 14.49–15.79 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในขอบเขต 13.24–14.70 และ 13.61–14.87 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในขอบเขต 14.96–16.48 และ 16.01–16.95 ตามลำดับ นักเรียนที่ทำคะแนนต่ำกว่าขอบเขตที่กำหนด แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการทำ ความเข้าใจความหมายของคำยังมีข้อบกพร่อง เพราะค่าเหล่านั้นมีความยากง่ายตรงกับระดับชั้น จะต้องได้รับการพัฒนาโดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ และพัฒนาการอ่านให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ฉบับที่ 4 การสะกดคำ ชุด ก. และชุด ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในขอบเขต 14.23–16.23 และ 15.65–17.37 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในขอบเขต 13.75–15.35 และ

13.66-14.88 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในขอบเขต 13.60-15.52 และ 13.72-15.14 ตามลำดับ แบบทดสอบฉบับนี้เป็นการสะกิดคำที่มีความยากง่ายตรงกับระดับชั้นเรียน นักเรียนต้องทำคะแนนอย่างน้อยให้อยู่ในขอบเขตตามที่กล่าวมาแล้วจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

ฉบับที่ 5 การอ่านจับใจความ ชุด ก. และชุด ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในขอบเขต 13.86-15.24 และ 13.99-15.25 ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในขอบเขต 13.87-15.13 และ 14.00-15.02 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในขอบเขต 14.87-15.93 และ 14.57-15.59 ตามลำดับ นักเรียนจะต้องทำคะแนนอย่างน้อยให้อยู่ในขอบเขตที่กล่าวมาแล้วจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

อนึ่ง การนำเครื่องมือวัดระดับการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นชุด ก. หรือชุด ข. ไปใช้ จะต้องใช้แบบทดสอบทั้งห้าฉบับของแต่ละชุดให้ครบถ้วน แล้วนำผลหรือคะแนนที่ได้แต่ละฉบับไปเทียบกับเกณฑ์ จึงจะทราบระดับการอ่านที่แท้จริงของผู้อ่าน ผู้ที่มีระดับการอ่านตรงตามระดับชั้นจะต้องผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบทุกฉบับ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องมือวัดระดับการอ่านที่มีมาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 1,673 คน ซึ่งเรียนในโรงเรียนเขตเมืองหลวง เขตเมือง เขตชนบท และเขตชายแดน คละกันทางด้านผลสัมฤทธิ์การอ่าน เพศ ศาสนา และเชื้อชาติ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบทดสอบคู่ขนานประกอบด้วย ชุดการอ่านคำ การอ่านข้อความ การเข้าใจความหมายของคำ การสะกิดคำ และการอ่านจับใจความ ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบทดสอบคู่ขนานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 มีค่าความเที่ยงสูง สามารถนำไปใช้วัดระดับการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นดังกล่าวได้อย่างมีคุณภาพสูงทั้งสามระดับ

คำขอบคุณ

คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ คณะครู และนักเรียน โรงเรียน ไทยนิยมสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดเขาวัง (ช่วง แสงสุวนิช) จังหวัดราชบุรี โรงเรียนสวนหม่อน จังหวัดนครราชสีมา และโรงเรียนสมาคมไทย-ออสเตรเลีย จังหวัดกาญจนบุรี ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการหาประสิทธิภาพ และขอขอบคุณโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกรุงเทพมหานคร โรงเรียนคันนายาว กรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดดอนทอง สุวณฺสีรัตนทิกุล ราษฎร์ศึกษาลัย จังหวัดฉะเชิงเทรา โรงเรียนคลองเกลือ จังหวัดนนทบุรี โรงเรียนโนนไทย โรงเรียนโนนหวาย โรงเรียนด่านกรงกราง จังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนบ้านยี่อนั่ง โรงเรียนสะอะเอน จังหวัดยะลา และโรงเรียนบ้านบางง จังหวัดปัตตานี

นอกจากนี้ ขอขอบคุณนิสิตปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย ปีการศึกษา 2540-2541 ดังนี้ อาจารย์สีไพร อินอ่อน อาจารย์อังคณา จุโพทก อาจารย์สุนิสา ณ ถกลาง และอาจารย์ประไพ คุ่มจิว ที่ช่วยในการบริหารเครื่องมือ

ขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยจนสำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

บรรณานุกรม

1. Bloom, B.S. Taxonomy of Education Objectives Handbook 1: Cognitive Domain. David McKay, New York, 1956.
2. Cooper, C.R. Researching Response to Literature and the Teaching of Literature: Points of Departure. Ablex, Norwood, 1985.
3. Durkin, D. Teaching Them to Read. 6th ed. Allyn and Bacon, Boston, 1993.
4. Freire, P. and Macedo, D.P. Literacy: Reading the Word and the World. Westport, CT, Green Wood, 1987.
5. Fry, E. Fry's Readability Graph: Clarification, Validity and Extention to Level 17. *Journal of Reading*, 1977, **11**, 242-254.

6. Goodlad, J.I. *School, Curriculum and the Individual*. John Wiley and Sons, New York, 1966.
7. Harris, A.J. *How to Increase Reading Ability*. 2nd ed. David McKay, New York, 1982.
8. Harris, T.L. and Hodges, R.E. *The Literacy Dictionary*. International Reading Association, Newark, 1995.
9. Munsegvith, S. *A Descriptive Study in the Use of Folktale as a Supplement to a Developmental Reading Program for Non-Thai-Speaking Children in Thailand's Primary Grades*. Doctoral Dissertation, the Pennsylvania State University, Pennsylvania, 1982.
10. Soares, M.B. *Literacy Assessment and Its Implication for Statistical Measurement*. Paper Prepared for the Division of Statistics, UNESCO, Paris, 1992.
11. Spache, G.D. *Diagnosing and Correcting Reading Disability*. 2nd ed. Allyn and Bacon, Boston, 1981.